

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 25, 2017

Nummer 25, 2017

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:6463](#) 25-07-2017

Universitair Medisch Centrum Groningen/X

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3351](#) 25-07-2017

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2017:6623](#) 25-07-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:3238](#) 18-07-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:2290](#) 20-06-2017

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:4992](#) 04-08-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:5571](#) 26-07-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:3854](#) 21-07-2017

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:5212](#) 21-07-2017

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2017:2912](#) 20-07-2017

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:3873](#) 19-07-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:3987](#) 28-06-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:3055](#) 21-06-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4006](#) 14-06-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:3974](#) 07-06-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4128](#) 02-03-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2017:4129](#) 18-01-2017

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7168](#) 18-10-2016

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7165](#) 11-10-2016

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7166](#) 11-05-2016

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2016:7167](#) 15-03-2016

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 25-07-2017

Carvalho Pinto de Sousa Morais v. Portugal

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Noord-Nederland](#) 27-07-2017

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 30-05-2017

Annenkov e.a. v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 25-07-2017

Smolentsev v. Rusland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Gedaagde is betrokken (met twee mededaders) bij de inbraak bij eisers. In deze civiele zaak wordt gedaagde, na een eerdere veroordeling door de strafrechter, veroordeeld tot het vergoeden van de (immateriële) schade.

Gedaagde heeft samen met een aantal mededaders ingebroken in het huis van zijn werkgever en zijn vrouw. Bij de inbraak zijn contant geld, sieraden en bankpassen weggenomen. In 2014 is gedaagde strafrechtelijk veroordeeld voor de inbraak. Eisers (de slachtoffers van de inbraak) vorderen nu het restant van hun schade van gedaagde. De verzekering heeft slechts een gedeelte van de weggenomen goederen vergoed in verband met het maximaal verzekerde bedrag. Gedaagde voert aan dat hij sinds 2011 lijdt aan een ziekelijke stoornis van de geestvermogens in de vorm van een frontaal syndroom. Omdat er mededaders waren, kan niet worden gezegd dat het handelen van gedaagde in causaal verband staat met de geleden schade door eisers. De kantonrechter gaat niet mee in het verweer van gedaagde en oordeelt dat het lijden aan een stoornis van de geestvermogens het onrechtmatige karakter van de inbraak niet wegneemt. Ingevolge artikel 6:166 BW is gedaagde verder hoofdelijk aansprakelijk voor de geleden schade. Voor matiging ziet de kantonrechter geen aanleiding. Het gevorderde bedrag aan geleden schade vanwege het wegnemen van goederen wordt toegewezen, alsmede een immateriële schadevergoeding voor eisers van € 300 wegens schending van de persoonlijke levenssfeer.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 04-08-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:4992

Zaaknummer: 5606801 \ CV 16-36911

Rechters: A.H.E. van der Pol

Advocaten: J.W. Koehoorn en J. Veninga

Wetsartikelen: 6:166 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Fietser verleent geen voorrang en wordt vervolgens aangereden door een inhalende, te hard rijdende bromfietser. Nu het ongeval hoofdzakelijk is veroorzaakt doordat de fietser geen voorrang verleende, wordt de aansprakelijkheid bepaald op vijftig procent.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 27-07-2017

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. Periode voorarrest overschrijdt uiteindelijke strafrechtelijke veroordeling. Verzoek om schadevergoeding door veroordeelde (de waxinelichthoudergooier) afgewezen. Eiser heeft onvoldoende feiten en omstandigheden gesteld waaruit blijkt dat het overheidsoptreden onrechtmatig was.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 26-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:5571

Zaaknummer: C/13/603517 / HA ZA 16-225

Rechters: G.H. Marcus, B. Brokkelaar en C. Bakker

Advocaten: M.K. Rack en G.C. Nieuwland

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid voor dieren. Het door bewindvoerder van appellant ingesteld hoger beroep leidt niet tot een andere uitkomst, nu geen beroep openstaat op de ‘tenzij’-formule van artikel 6:179 BW en onomstotelijk is komen vast te staan dat de hond van appellant X heeft gebeten.

Geïntimeerden zijn de ouders van dochter (X) die in 2012 is gebeten in haar arm door de hond van de vriend van de buurman (appellant). Appellant is in 2014 door de strafrechter veroordeeld voor eenvoudige mishandeling. Tevens diende hij een schadevergoeding van € 40,53 te betalen aan de ouders van X. Door de kantonrechter is in 2013 bewind ingesteld over alle goederen van appellant. In eerste aanleg vorderden geïntimeerden een verklaring voor recht dat appellant aansprakelijk is voor alle geleden en nog te lijden schade als gevolg van de hondenbeet. De bewindvoerder heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis in eerste aanleg. Daarbij wordt onder andere aangevoerd dat appellant een geslaagd beroep zou kunnen doen op de ‘tenzij’-formule van artikel 6:179 BW, aangezien appellant op dat moment niet meer de macht over de hond had. Het hof verwerpt deze opvatting, als in strijd met het recht. ‘De bedoeling van de wetgever is immers, zoals blijkt uit de parlementaire geschiedenis van artikel 6:179 BW, dat de bezitter in beginsel aansprakelijk is voor het gevaar dat in de eigen energie van het dier schuilt en het onberekenbare element dat daarin is gelegen. De tenzij-clausule houdt in dat wanneer de bezitter van het dier wél de macht over het dier zou hebben gehad en het dier de schade toebrengende handeling zou verrichten aansprakelijkheid zou ontbreken op grond van artikel 6:162 BW.’ Verder wordt aangevoerd dat er geen bewijs zou zijn dat de hond van appellant X heeft gebeten. Het hof gaat hier niet in mee, aangezien appellant strafrechtelijk is veroordeeld en deze veroordeling ingevolge artikel 161 Rv dwingende bewijskracht heeft in de onderhavige civiele procedure. In incidenteel appèl is gegriefd tegen de vaststelling van de immateriële schadevergoeding (€ 1.600). Het hof oordeelt dat voldoende is vast komen te staan dat X na de eerste ziekenhuisopname ernstige klachten heeft gekregen, waardoor zij een tweede maal moest worden opgenomen in het ziekenhuis. Het hof verhoogt daarom de toegewezen schadevergoeding naar € 2.500.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 25-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:6623

Zaaknummer: 200.190.044/01

Rechters: K.M. Makkinga, W. Breemhaar en H.M. Fahner

Advocaten: H.L. Thiescheffer en J.B. Berduszek

Wetsartikelen: 6:179 BW

RECHTSPRAAK

Smolentsev v. Rusland

Smolentsev v. Rusland. Mishandeling door politieagenten tijdens arrestatie. Onvoldoende zorgvuldig onderzoek naar de vermeende mishandeling.

Eiser, de heer Smolentsev, is sinds zijn kindertijd geestelijk gehandicapt. Op 28 augustus 2007 is hij gearresteerd op verdenking van diefstal en meegenomen naar het politiebureau. Toen zijn moeder enkele uren later op het politiebureau arriveerde, ontdekte zij verwondingen in zijn gezicht. Op dezelfde dag ontdekten ambulancemedewerkers en artsen dat hij een gebroken neus en een borstkneuzing had. Een dag later heeft zijn moeder geklaagd bij de openbare aanklager naar aanleiding van een beschuldiging van haar zoon met betrekking tot mishandeling door politieagenten tijdens zijn arrestatie. Na meer dan drie maanden is een strafrechtelijke procedure gestart in verband met de vermeende mishandeling. Smolentsev klaagt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM bestaande uit mishandeling door de politie na zijn arrestatie en het feit dat onvoldoende zorgvuldig onderzoek is verricht naar aanleiding van zijn beschuldigingen van mishandeling. Het EVRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van een bedrag van € 500 aan materiële schadevergoeding, € 20.000 aan immateriële schadevergoeding en € 2.000 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 25-07-2017

Zaaknummer: 46349/09

RECHTSPRAAK

Carvalho Pinto de Sousa Morais v. Portugal

Carvalho Pinto de Sousa Morais v. Portugal. Verlaging van het in eerste instantie toegekende bedrag aan schadevergoeding voor een medische fout is discriminatoir.

Eiseres, Maria Ivone Carvalho Pinto de Sousa Morais, lijdt aan een gynaecologische ziekte. Zij is in mei 1995 geopereerd. Als gevolg van de operatie heeft zij last gehad van heftige pijnklachten en verlies van gevoel in de vagina, incontinentie, moeite met lopen en zitten en moeite met het hebben van seksuele relaties. Zij ontdekte dat tijdens de operatie een zenuw is beschadigd en is een civiele procedure gestart tegen het ziekenhuis. In eerste instantie is een bedrag van € 80.000 toegekend voor de lichamelijke en geestelijke klachten veroorzaakt door de medische fout en € 16.000 voor huishoudelijke hulp. In hoger beroep heeft de Supreme Administrative Court de overwegingen van de rechtbank bevestigd, maar het bedrag aan schadevergoeding als excessief bestempeld en deze bedragen verlaagd tot € 50.000 respectievelijk € 6.000. Het hof heeft overwogen dat de pijn is verergerd door de operatie, maar dat de pijn niet nieuw was, dat de pijn niet alleen het gevolg is geweest van de beschadiging van de zenuw en dat eiseres op het moment van de operatie 50 jaar oud was en moeder was van twee kinderen, een leeftijd waarop seksualiteit niet zo belangrijk zou zijn. Daarnaast heeft het hof overwogen dat eiseres, gezien de leeftijd van haar kinderen, niet continu behoefte zou hebben aan huishoudelijke hulp.

In de onderhavige zaak stelt Maria Ivone Carvalho Pinto de Sousa Morais dat sprake is van een schending van artikel 14 jo. 8 EVRM, doordat het hof het bedrag aan schadevergoeding heeft verlaagd en in het bijzonder doordat daarbij niet voldoende waarde is toegekend aan het belang van een seksleven voor haar als vrouw. Het EHRM overweegt dat de leeftijd en het geslacht doorslaggevende factoren zijn geweest voor de Supreme Administrative Court om het smartengeld en de vergoeding voor de huishoudelijke hulp te verlagen en dat de Supreme Administrative Court het psychologische belang van seksualiteit voor de eigenwaarde van een vrouw heeft genegeerd. Daarnaast merkt het EHRM op dat in dergelijke medische aansprakelijkheidszaken waarbij een mannelijk slachtoffer niet langer normale seksuele relaties kon hebben, de Supreme Court of Justice heeft geoordeeld dat dit van invloed is op de

eigenwaarde van de mannen en heeft geresulteerd in een ernstige mentale shock, ongeacht de leeftijd van de mannen en de vraag of zij kinderen hadden. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 14 jo. 8 EVRM en veroordeelt Portugal tot betaling van € 3.250 aan smartengeld en € 2.460 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 25-07-2017

Zaaknummer: 17484/15

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling in de Bells Club door lid van motorclub Satudarah. Gevorderde schadevergoeding wordt volledig toegewezen.

Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 700 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank acht dit bedrag voldoende onderbouwd door overlegging van medische verklaringen, facturen en vergelijkbare jurisprudentie. Het volledige bedrag wordt daarom toegewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 21-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:5212

Zaaknummer: 13/730023-17 (Promis)

Rechters: J. Piena, M. Vaandrager en M. van der Mark

Advocaten: M.B.C.R. Heemskerk

Wetsartikelen: 300 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot zware mishandeling partner ex-vriendin door hem te slaan met een kloofbijlsteel. Gevorderde materiële en immateriële schadevergoeding wordt volledig toegewezen (ad € 439).

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 20-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2017:2912

Zaaknummer: 08/710020-16 (P)

Rechters: W. Foppen, G.H. Meijer en R.M. van Vuure

Advocaten: D.G. Hassink

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het doodrijden van een overstekende fietser. De gevorderde schadevergoeding van de nabestaanden wordt geheel toegewezen.

Op 1 januari 2017 is verdachte met zijn auto in botsing gekomen met een overstekende fietser, waardoor de fietser is komen te overlijden. De rechtbank oordeelt dat, gezien het feit dat verdachte een rood stoplicht heeft genegeerd, onder invloed moet zijn geweest van alcoholhoudende drank (ondanks de afwezigheid van een bloedonderzoek van verdachte) en de snelheid waarmee verdachte reed, sprake is van buitengewoon onvoorzichtig en gevaarzettend gedrag van verdachte. De door de nabestaanden gevorderde vergoeding voor de kosten van de uitvaart, de kaarsen en een andere onbekende post worden door de rechtbank geheel toegewezen (ad € 11.202,02).

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 19-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:3873

Zaaknummer: 01/879008-17

Rechters: E. Boersma, C.A. Mandemakers en C.P.C. Kuijs

Wetsartikelen: 6 WVV en 8 WVV

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag op een 3-jarig kind. In hoger beroep wordt een hoger bedrag aan schadevergoeding toegekend, aangezien het slachtoffer nog maar 3 jaar oud was en kampte met een achterstand in zijn ontwikkeling.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 18-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3238

Zaaknummer: 20-000735-17

Rechters: W.E.C.A. Valkenburg, S. Riemens en H.A.W. Vermeulen

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid zwembad voor ongeval waarbij 16-jarige jongen een dwarslaesie heeft opgelopen. Op grond van artikel 6:101 BW komt de rechtbank tot een aansprakelijkheid voor het zwembad van 75 procent.

Een 16-jarige jongen is tijdens een zwembadbezoek op niet-toegestane wijze van de glijbaan gegleden en is met zijn hoofd vooruit het water in gegaan. Hij is vervolgens met zijn hoofd tegen de bodem van het zwembad gebotst en heeft daardoor een dwarslaesie opgelopen. De rechtbank oordeelt dat de glijbaan voldeed aan de te stellen veiligheidseisen, maar dat het slachtoffer niet is gewaarschuwd dat hij niet op zijn knieën van de glijbaan af mocht. Daarom komt de rechtbank tot een verdeling van vijftig procent van de schade voor iedere partij. De rechtbank ziet in de ernst van het letsel en het feit dat het zwembad is verzekerd voor dergelijke schade aanleiding om de verdeling op grond van de billijkheid vast te stellen op 75 procent.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:3055

Zaaknummer: C/16/398014 / HA ZA 15-683

Rechters: J.P. Killian

Advocaten: S.J. de Groot, M.T. Spronck en J. Streefkerk

Wetsartikelen: 6:101 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Letsel na operatie aan hand door chirurg werkzaam in het Maasstad Ziekenhuis. In hoger beroep wordt het verzoek om een voorlopig deskundigenbericht afgewezen, omdat niet is gebleken dat de behandelend arts een fout heeft gemaakt tijdens de operatie en de vraagstelling van het deskundigenbericht is ingericht op het verkrijgen van andere informatie dan waarvoor verzoekster een verzoek heeft ingediend.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 20-06-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:2290

Zaaknummer: 200.203.396/01

Rechters: P.M. Verbeek, F.R. Salomons en J.M. Willink

Advocaten: L.J. van Rooijen en E.J.C. de Jong

RECHTSPRAAK

Vervolg op ECLI:NL:RBGEL:2016:4942. Benoeming deskundigen in verband met beperkingen voor het verrichten van werkzaamheden als interieurbouwer.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 07-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:3974

Zaaknummer: C/05/299362 / HA ZA 16-127

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: E.B. Wits en H.E. Foudraine

RECHTSPRAAK

Annenkov e.a. v. Rusland

Annenkov e.a. v. Rusland. Overmatig geweldgebruik tijdens arrestatie. Onvoldoende zorgvuldig onderzoek naar aanleiding van aangifte tegen de politie.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 30-05-2017

Zaaknummer: 31475/10

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Aansprakelijkheid gemeente voor onbewaakt en niet afgesloten bewaren van dranghekken aan de kant van de weg, waarvan er een op de weg belandt waar een bromfietser tegenaan botst. Verzoek afgewezen, omdat het scenario dat zich heeft voorgedaan te buitenissig was voor de gemeente om redelijkerwijs te kunnen voorzien.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 02-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4128

Zaaknummer: c/05/294296 HA KR 15-190

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: S. Baggerman en M.A. Bosman

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Fietser valt bij wegwerkzaamheden. Aansprakelijkheid gemeente als wegbeheerder. Verzoek afgewezen op grond van artikel 1019z Rv, nu geen doorslaggevend bewijs voorhanden is.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 18-01-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4129

Zaaknummer: c/05/290791 / HA RK 15-156

Rechters: S.C.P. Giesen

Advocaten: A. Quispel en M.A. Bosman

Wetsartikelen: 1019z Rv en 6:174 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoek ziet op causaal verband tussen verkeersongeval en letsel, terwijl verzekeraar de klachten heeft erkend. Verzoeker heeft daarom geen belang bij deze procedure; kostenbegroting en -beoordeling vindt wel plaats.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 18-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7168

Zaaknummer: C/05/298659 HA RK 16-47

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: S. Baggerman en H. van Katwijk

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Aansprakelijkheid voor dieren. Beroep op rechtsverwerking en eigen schuld slaagt niet, nu verzoekster niet bekend kon zijn met het feit dat de hond in volle vaart tegen personen aan zou rennen.

In 2013 heeft verzoekster schade opgelopen doordat een hond (Staffordshire) tegen haar heen aanrende en zij hierdoor een gebroken been opliep. Zij heeft de verzekeraar van de eigenaar van de hond aansprakelijk gesteld op grond van artikel 6:179 BW. De verzekeraar heeft aansprakelijkheid van de hand gewezen, omdat sprake zou zijn van rechtsverwerking. De rechtbank gaat hier niet in mee. Indien namelijk zou worden aangenomen dat verweerder zijn hond pas heeft losgelaten nadat hij verzoekster op het drukke karakter van de hond had gewezen en de voorwaarde had gesteld dat het loslaten voor eigen risico van verzoekster zou komen, heeft zij hooguit het gerechtvaardigd vertrouwen kunnen wekken dat zij de schade aan haar eigen hond zelf zou dragen en niet dat zij afzag van een eventuele aanspraak op vergoeding van haar eigen letselschade. Ook een beroep op eigen schuld van verzoekster slaagt niet, aangezien verzoekster alleen bekend was met het drukke karakter van de hond en niet dat de hond in volle vaart tegen personen kon aanrennen. De rechtbank verklaart voor recht dat verweerder en zijn verzekeraar volledig aansprakelijk zijn voor de geleden en nog te lijden schade als gevolg van het ongeval.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 11-10-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7165

Zaaknummer: C/05/300449 / HA RK 16-80

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: C. Harmsen en M. Kremer

Wetsartikelen: 6:179 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoek tot betaling van buitengerechtelijke kosten op de voet van artikel 1019w Rv. De rechtbank wijst tachtig procent van het voorschot toe wegens te veel gedeclareerde uren.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 11-05-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7166

Zaaknummer: C/05/300965 / HA RK 16-89 / 167 / 512

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: H. Korkmaz en R.H.J. Wildenburg

Wetsartikelen: 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Onenigheid over de vraag welke partij door rood is gereden voorafgaand aan het ongeval. Afwijzing verzoek op grond van artikel 1019z Rv. Verzekeraar dient te worden toegelaten tot bewijslevering en aangezien de deelgeschilprocedure zich daar niet voor leent, wordt het verzoek afgewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 15-03-2016

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2016:7167

Zaaknummer: C/05/291728 / HA RK 15-163

Rechters: S.C.P. Giesen

Advocaten: R.C. Tubbergen en R.H.J. Wildenburg

Wetsartikelen: 1019z Rv

RECHTSPRAAK

Universitair Medisch Centrum Groningen/X

Vervolg op GZR 2016-0147 en GZR 2017-0101. Een medisch-cosmetische oorreconstructie in het UMCG heeft een teleurstellend resultaat. De patiënt gaat naar een ander ziekenhuis (UMCU) en stelt het UMCG aansprakelijk. De Rechtbank Noord-Nederland heeft voor recht verklaard dat het UMCG aansprakelijk is, van welk vonnis het UMCG in hoger beroep is gekomen. In GZR 2016-0147 heeft het hof het UMCG in de gelegenheid gesteld om bij akte stukken in het geding te brengen. In GZR 2017-0101 acht het hof voorshands bewezen dat het UMCG niet lege artis heeft gehandeld, omdat niet is voldaan aan de verzwaarde motiveringsplicht, en wordt het UMCG in de gelegenheid gesteld tegenbewijs te leveren. In dit arrest gaat het over de benoeming van een deskundige die dat tegenbewijs zou moeten leveren. De patiënt verzet zich tegen deze benoeming, maar het hof volgt de patiënt niet in diens betoog. Het hof benoemt de deskundige en formuleert de vragen aan de deskundige. Of de patiënt wel of geen blokkeringsrecht toekomt, laat het hof in het midden tot na het deskundigenonderzoek.

Feiten Het UMCG ziet af van het leveren van tegenbewijs door het horen van getuigen en doet een voorstel voor de benoeming van een deskundige en voor de aan de deskundige te stellen vragen. De patiënt verzet zich hiertegen: hij procedeert al jarenlang, heeft nog geen cent schadevergoeding ontvangen en de benoeming van een deskundige kost alleen nog maar meer tijd. Bovendien, aldus de patiënt, heeft het hof het UMCG weliswaar de gelegenheid geboden tegenbewijs te leveren, maar ziet het bewijsaanbod van het UMCG op het *horen* van deskundigen [red.: cursief door het hof], wat niet hetzelfde is als en niet betekent dat er nu een deskundigenonderzoek moet worden gestart. *Oordeel* Volgens het hof heeft de patiënt het laatste tussenarrest verkeerd gelezen. Het hof heeft hierin uitdrukkelijk overwogen dat, indien

het UMCG het tegenbewijs wil leveren door deskundigen, het hof de voorkeur geeft aan de benoeming van een deskundige, in plaats van bewijs door een partijdeskundige. Het door het UMCG gedane bewijsaanbod tot het horen van deskundigen heeft het hof ook opgevat als het in het geding brengen van een rapport van een partijdeskundige, waarmee het hof de keuze voor benoeming van een deskundige rechtvaardigt. Bovendien miskent de patiënt dat het aan de rechter is om de deskundige te instrueren omtrent diens manier van rapporteren – schriftelijk of mondeling – een en ander op de voet van artikel 194 lid 2 Rv, uitgewerkt in artikel 198 lid 4 en 5 Rv. Overigens, vervolgt het hof, staat benoeming van een deskundige door het hof partijen niet in de weg aan het bijbrengen van bewijs door middel van partijdeskundigen, schriftelijk of mondeling, maar dat laatste alleen als het hof partijen daartoe op grond van zijn discretionaire bevoegdheid (art. 200 lid 1 Rv) de mogelijkheid biedt. Inderdaad zal benoeming van een deskundige leiden tot vertraging, maar dat nadeel weegt niet op tegen het belang van partijen bewijs te kunnen leveren. Dát de patiënt recht heeft op schadevergoeding staat nog niet vast; daartoe is bewijslevering noodzakelijk, zo overweegt het hof. Nu de patiënt de akte heeft gebruikt om te klagen over de lengte van de procedure en te protesteren tegen de benoeming van een deskundige, krijgt de patiënt niet meer de gelegenheid een voorstel te doen voor de persoon van de deskundige en de te stellen vragen. Het verweer van de patiënt tegen de voorgedragen deskundige wordt door het hof verworpen, omdat het enige argument is dat deze deskundige wordt voorgesteld door het UMCG. Dat argument snijdt geen hout, tegen de achtergrond dat de ruime ervaring van de deskundige niet ter discussie staat en zij heeft verklaard vrij te staan tegenover partijen. Het hof past de door het UMCG aangeleverde vraagstelling aan en formuleert tien vragen aan de deskundige, die staan opgenomen in het arrest. Volgens het UMCG komt de patiënt geen blokkeringsrecht toe [red.: waarom wordt niet vermeld in het arrest]. Het hof laat dat voor nu in het midden omdat op voorhand niet vaststaat of het deskundigenrapport (ook) betrekking heeft op de gezondheidstoestand van de patiënt. In de beslissing voorziet het hof wel in het blokkeringsrecht. Mocht de patiënt daar gebruik van maken, dan zal het hof in een nader arrest erop ingaan of dat recht de patiënt toekomt en wat daarvan de gevolgen zijn in de procedure. Het hof benoemt de deskundige. De klacht van de patiënt dat het allemaal te lang duurt vindt dan toch nog enigszins gehoor, want het hof bepaalt dat de deskundige haar rapport moet indienen vóór 1 november 2017 en bepaalt de roldatum voor memorie na deskundigenrapport op 29 november 2017. Omdat het UMCG is belast met het leveren van tegenbewijs, komt het voorschot op de kosten van het deskundigenbericht ten laste van het UMCG. *mr. dr. R.P. Wijne*

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 25-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2017:6463

Zaaknummer: 200.111.788/01

Advocaten: E.C.J. de Jong en R.M. van der Zwan

Wetsartikelen: 194 Rv, 198 Rv, 200 Rv, 6:74 BW en 7:453 BW

RECHTSPRAAK

Letselschade door tweetal verkeersongevallen. Alleen buitengerechtelijke kosten worden alsnog toegewezen, nu voor de overige posten onvoldoende is aangevoerd door appellant.

Appellant is betrokken geweest bij twee auto-ongevallen in 2008 en 2011 waarbij hij in zijn personenauto is aangereden door een andere bestuurder. De bestuurder die betrokken was bij het eerste ongeval, was verzekerd bij Schadeverzekeringen N.V. De bij het tweede ongeluk betrokken bestuurder was niet verzekerd en appellant heeft daarom het Waarborgfonds Motorverkeer aangesproken. Zowel de verzekeraar als het Waarborgfonds hebben aansprakelijkheid erkend en een bedrag aan schadevergoeding uitgekeerd aan appellant. Partijen zijn en blijven verdeeld over de vraag of en, zo ja, in hoeverre appellant als gevolg van de ongevallen letsel heeft opgelopen, schade heeft geleden en het causaal verband daartussen. Ten tijde van het eerste ongeval doorliep appellant een re-integratietraject. Vanwege aanhoudende klachten ontvangt appellant sinds 2011 een WIA-uitkering. Appellant vordert in hoger beroep hoofdelijke veroordeling van de verzekeraar en het Waarborgfonds voor een bedrag van € 80.396,23 aan materiële en immateriële schade. Het hof oordeelt dat een vergoeding voor verlies aan verdienvermogen niet aan de orde is, aangezien appellant niets heeft aangevoerd omtrent zijn inkomsten in de periode tot en met 2000. Vanaf dat jaar tot en met 2005 heeft appellant in detentie gezeten en nadat hij zijn straf had uitgezeten, is het hem niet gelukt om een baan te vinden. Appellant heeft verder grieven aangevoerd tegen het door de rechtbank toegekende bedrag aan schadevergoeding, te weten € 1.000. Ook hier oordeelt het hof dat appellant onvoldoende heeft aangevoerd om te kunnen aannemen dat zijn klachten door de verkeersongevallen zijn veroorzaakt. De grief faalt daarom. Alleen de grief met betrekking tot het afwijzen van de buitengerechtelijke kosten in eerste aanleg, wordt door het hof gehonoreerd. Schadeverzekeringen N.V. dient daarom een bedrag van € 9.878,79, vermeerderd met de wettelijke rente, te betalen aan appellant. Voor het overige wordt de uitspraak van de rechtbank in stand gelaten.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:3351

Zaaknummer: 200 181 816_01

Rechters: O.G.H. Milar, J.J. Verhoeven en K.H.A. Heenk

Advocaten: H.G.M. Hilkens, H. van Katwijk en R. Gruben

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoek om maandelijks voorschot voor bepaalde periode toegewezen. Verlies aan verdienvermogen van ouder door deels niet meer in staat te zijn de werkzaamheden uit te voeren in het kader van ten behoeve van de kinderen verstrekte pgb-gelden.

Eiser is in 2014 betrokken geraakt bij een ongeval waarbij de bestuurder van een auto eiser over het hoofd zag. Als gevolg van de aanrijding sloeg eiser met zijn fiets tweemaal over de kop en is hij met zijn nek en rug op het wegdek terechtgekomen. Eiser heeft de zorg over vier kinderen die allemaal lijden aan een autismespectrumstoornis. Eiser ontvangt hiervoor pgb's. Unigarant (de verzekeraar van de automobilist) heeft aansprakelijkheid voor het ongeval erkend en heeft in het kader daarvan tot en met september 2016 voorschotten betaald in het kader van het verlies aan verdienvermogen met betrekking tot de pgb's, maar is hier thans mee gestopt. In het kader van dit deelgeschil oordeelt de rechtbank dat in de periode van 1 september 2016 tot en met 31 juli 2017 recht op een nader voorschot bestaat. De rechtbank veroordeelt Unigarant tot betaling van € 2.000 per maand vanaf september 2016 tot en met juli 2017.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 21-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:3854

Zaaknummer: C/05/318357 / HZ RK 17-17

Rechters: J.A.M. Strens-Meulemeester

Advocaten: F.C. Schirmeister en A.J.J. le Poole

RECHTSPRAAK

Verkeersongeval in Duitsland. Haags Verkeersongevallenverdrag. Beoordeling causaal verband tussen whiplashklachten en ongeval naar Duits recht (par. 286 en 287 ZPO). Voornemen tot het gelasten van een deskundigenbericht. Verwijzing naar de rol voor akte.

Eiser is in Duitsland op de snelweg van achteren aangereden door een andere automobilist die de cruisecontrol aan had staan en in slaap was gevallen achter het stuur. Eiser is door het ongeval volledig arbeidsongeschikt geraakt en vordert in deze procedure onder andere smartengeld en een vergoeding voor verlies aan verdienvermogen. De rechtbank overweegt allereerst dat op grond van het Haags Verkeersongevallenverdrag Duits recht van toepassing is op de zaak. Vervolgens wordt getoetst of aan het Duitse criterium voor het aannemen van een causaal verband is voldaan. Volgens de rechtbank staat op dit moment nog niet voldoende vast of, en zo ja, in hoeverre de klachten van eiser door het ongeval zijn veroorzaakt en ziet daarom aanleiding om een deskundige te benoemen. De zaak wordt daarom naar de rol verwezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:3987

Zaaknummer: C/05/302179 / HA ZA 16-245 / 167

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: A.G.W. Leysen en R.J. Borghans

RECHTSPRAAK

Letselschade. Geen causaal verband tussen ongeval en knie- en psychische klachten. De schouderklachten zijn wel veroorzaakt door het ongeval; bevel verschijning partijen voor nader deskundigenonderzoek.

Vervolg op ECLI:NL:RBGEL:2016:4813. De rechtbank heeft een deskundigenonderzoek bevolen om te onderzoeken of de gestelde knie- en schouderklachten van gedaagde veroorzaakt zijn door het ongeval uit 2002. Volgens de deskundige is geen sprake van een verband tussen het ongeval en de knieklachten, nu al voor het ongeval enige mate van artrose bekend was. Deze artrose staat geheel los van het ongeval en is door de jaren heen verergerd. Wat betreft de schouderklachten, kan wel worden aangenomen dat deze zijn veroorzaakt door het ongeval. Gedaagde geeft aan dat hij ook psychische klachten heeft. In het kader hiervan is hij onderzocht door een psychiater en die ziet onvoldoende aanknopingspunten om tot een diagnose van een depressie te komen. De rechtbank gaat er daarom van uit dat geen sprake is van beperkingen op psychiatrisch gebied. Er dient nu nog te worden beoordeeld in hoeverre het schouderletsel is veroorzaakt door het ongeval. De gevorderde schadeposten met betrekking tot zelfredzaamheid, aanpassingen aan de woning en immateriële schade dienen ook nog aan de orde te komen. De rechtbank beveelt een comparitie van partijen, zodat zij in de gelegenheid worden gesteld zich uit te laten over een nieuw deskundigenonderzoek.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 14-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2017:4006

Zaaknummer: C/05/249568 / HA ZA 13-586

Rechters: T.P.E.E. van Groeningen

Advocaten: G.C. Endedijk en I.R.M. Goedings